

ученици та написаха една добра молба до Ломската община, за да ме тя издържава. И така същия този ломски чорбаджия е рекъл и на Вас щом "приемнете" туй писмо, да накарате и учениците, а нарочно жителите в Белград търговци българи, да и те проведат една молба до Общината Ломска, но молбата да адресирате до господаря Йончо Тончев Чорбаджията главни в Лом, който ще да настоява най-висше за мене."

Писмото завършва с надеждата на Берковски, че „очаквающий всеки ден отговор на туй писмо и в него време благодение, оставам Ваш най-покорен благодеец".⁴

В послеписа на писмото Берковски заявява на Панайот Хитов, че „гореречения Ломлия Ви отдава особена благодарност задето Вие туряте корен на моето прашание на наука". На същото място, в послеписа, Берковски отбелязва: "Намерих се с Г. Дринова, който щом видя при мене Вашия лик, зе го и моли да му проведите вашето животописание чрез мене, сърдечно Ви поздравлява, а то заради туй, за да го той преработи."⁵

Второто писмо, изпратено до П. Хитов, е от Табор и носи дата 1 октомври 1869 г. В него Берковски описва на Хитов финансовите условия, при които е възможно неговото учение в Табор, и дава пълен отчет на изразходваните от него парични средства: "По пътя доде стигнах в Табор, похарчи за мене и за сандъка 45 фиорина, а имал съм 11 наполеона от Белград или 63 фиорина и 80 крайцера (остават ми 18 фиорина да платя за 1 месец 15 ф. и 3 ф. да купя книги). Но няма да стигнат тези книги, защото ми трябва най-малко пет фиорина. Аз - продължава Берковски - колкото ми сърцето и любовта казва, ще вляза в Реалната школа, която като свърша, мога да бъда Инджинер, Хемикер, Зидар, Механик, въобще натуралист."

По-нататък Берковски отново се връща към срещата си с Марин Дринов, като пише следното: "Аз Ви в кратце в предидущето писмо явих за Г. М. Дринова да съм се с тогос честит и славен човек намерил, и който като му явих, че ма Ви прашате дотолкова се зарадва щото веднага ма пита имам ли аз ваш лик, аз му посочих нас двамата, той го зе и не го даде више."

В това свое второ писмо до Хитов Берковски отново отправя до войводата желанието на Марин Дринов да преработи неговите записки: "Сетне кат любопитен да чуе нещо добро за Вас, нарочно като му казах, чи съм при Вас седел, той почна да ма пита за вашето здраве и подобни неща. И тъй из разговора като чу чи Ви знаете по нещо да пишете, пита ма дали не сте нещо из Вашия живот написали? аз му явих насаме чи имате. Той пък като чу възхитен от радости, рече ми: моли г. Панайота, ако не могъ ще да ми го проводи чрез тебе, за да го преработа както що аз зная. И тъй ако искате можете го проводи чрез мене, а чи аз да му го проведа."⁶

Накрая писмото завършва с оценката, която Берковски дава за чешките училища и за размера на неговата издръжка: "Колкото за училищата тукашни, твърде са устроени и по-добри са нежели Белградски, и с по-малко разноски може са мина,